

A

т"оэ

Intro

Today we will בע"ה learn דף ק"ז of אסכת בבא קמא of the topics we will learn about include.

The Machlokes רבי יוחנן and רבי יוסף regarding הטוען בר יוסף הטוען טענת גגב בפקדון

משלם תשלומי כפל

If a שומר swore falsely that the פקדון was stolen, and it was then discovered that HE actually stole it, he is considered a גוב and he pays double its value to the owner. רבי יוחנן holds

אינו חייב

עד שיכפור במקצת ויודה במקצת

Only if the שומר denied a portion of the claim, but admitted to the rest of the claim, he must make a שבועה, and if he swore falsely he pays כפל, however כופר הכל

פטור

If he denied the entire claim he is not required to make a שבועה, and he does not pay כפל עבר.

רבי חייא בר יוסף holds

כופר הכל

זייר

Even if he denies the entire claim, he must make a שבועה and he pays כפל.

They both agree regarding מלוה, a loan, מודה במקצת הטענה

חייב בשבועה

When the לוה admits the claim partially he must make a שבועה, that he does NOT owe the rest, however כופר הכל

פטור משבועה

When the לוה denies the claim entirely he is NOT required to make a שבועה and he's פטור from paying.

The Machlokes regarding טוען טענת גנב holds רב חייא בר יוסף שלח בה יד

חייב

Only if the שומר handled the פקדון before he swore falsely, he is liable to pay כפל, however

לא שלח בה יד

פטור

If he did not handle the פקדון, he does not pay כפל

While רב ששת holds vice versa לא שלח בה יד

חייב

Only if the שומר did handle the פקדון before he swore falsely, he is liable to pay כפל however שלח בה יד

, ,,<u>,</u>,,

פטור

If the שומר did handle the פקדון, he does not pay כפל.

שלש שבועות משביעין אותו
A שומר חנם who claims the פקדון was stolen is required to make three oaths.

שבועה שלא פשעתי בה
I did not neglect the פקדון שבועה שלא שלחתי בה יד שבועה שלא שלחתי בה יד פקדון I did not use the שבועה ברשותי ברשותי ברשותי שבועה שאינה ברשותי פקדון is not in my possession.

שלש שבועות משביעין אותו שבועה שלא פשעתי בה שבועה שבועה שבועה שבועה שבועה שבועה שלא שלחתי בה יד שבועה שבועה שבועה שבועה

So let's review ...

The Gemara in the previous Daf cited רבי יוחנן who says הטוען טענת גנב בפקדון

משלם תשלומי כפל

If a שומר swore falsely that the פקדון was stolen, and it was then discovered that HE actually stole it, he is considered and he pays double its value to the owner.

רבי יוחנן now makes the following distinction, אינו חייב

עד שיכפור במקצת ויודה במקצת

Only if the שומר denied a portion of the claim and admitted to the rest of the claim, is he required to make a שבועה, and if he swore falsely he pays כפל. However, כופר הכל

פטור

If he denied the entire claim, he is not required to make a שבועה, and he does not pay כפל, because the Pasuk regarding שבועת השומרים states;

על כל דבר פשע וגו'

'אשר יאמר כי הוא זה וגו

ישלם שנים לרעהו

The words כי הוא זה, this is it but nothing else, imply that he is מודה במקצת, he's admitting to part of the claim.

The Gemara says however, that יוסף would

2

The Pesukim of two topics were combined here; and although the פרשה refers to the שבועה of a שומר, the words of a שבועה refer to the שבועה of a, but not to the שבועה of a שומר.

Therefore, only regarding a מלוה do we make this distinction of

מודה במקצת הטענה

disagree because he holds עירוב פרשיות כתוב כאן

חייב בשבועה

כופר הכל

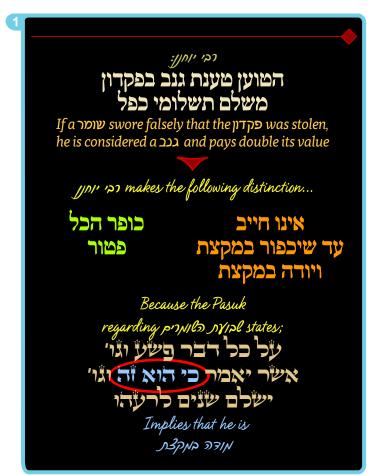
When the לוה admits to part of the claim, he must swear that he does not owe the rest. But when he denies the entire claim, he is not required to swear and he's פטור from paying.

However, regarding פקדון there is no such distinction, and

חייב

Dedicated By: _

Even if he denies the entire claim, he must make a שבועה.

The Gemara says however, that Por is Kin as would disagree because he holds

עירוב פרשיות כתוב כאו The Pesukim of two topics were combined here

the words 35 x13 c refer to the 37/18 of a 31/, but not to the DYIAL of a THIN

Therefore...

פקדון:

There's no distinction:

כופר הכל

מלוה:

מודה במקצת הטענה חייב בשבועה

> כופר הכל פטור משבועה

3

As the Gemara explains, the distinction between מלוה and is based in the reasoning for שבועת מודה במקצת: As רבה explains;

חזקה אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו

There is a חזקה, an assumption, that a לוה does not have the audacity to make a total denial in the presence of the מלוה, because he benefitted from the מלוה.

Therefore, a כופר הכל is considered a truthful denial and is פטור משבועה.

However, when he is מודה במקצח, it is assumed that he wants to be מודה בכולה, admit to the entire claim, because פניו, but since he cannot repay the entire loan, he admits to part of it

בי היכי דלישתמיט ליה

וסבר עד דהוה לי זוזי ופרענא ליה

He wants to evade the מלוה to gain some time, and he reckons that when he has money he will repay the rest. הלכך רמא רחמנא שבועה עליה

כי היכי דלודי ליה בכוליה

Therefore, the Torah obligates the to make an oath, which compels him to admit the entire amount.

However, the above applies only to a מלוה, a loan; אבל גבי פקדון

מעיז ומעיז

Regarding an item of safekeeping;

A שומר does have the audacity to make a false denial in the presence of the owner, because he did not benefit from him. Therefore, even a כופר הכל is possibly a false denial and he is חייב בשבועה.

=======

As רבה explains;

חזקה אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו

Therefore,
כופר הכל

is considered a truthful denial and is פטור משבועה However, when he is

מודה במקצת

it is assumed that
he wants to be מודה בכולה,
pecause אין אדם מעיז
but since he cannot
repay the entire loan
he admits to part of it
כי היכי דלישתמיט ליה
וסבר עד דהוה לי זחי
ופרענא ליה

דאבק נוקא נחוקן לבנוצד נאיד בי דיבי דאודי אידי בבנאיד

However, the above applies only to a מלוה; אבל גבי פקדוו

אבל גבי פקדון מעיז ומעיז

because he did not benefit from him

(herefore, even a אבה הבא הארוקים) is possibly a false denial and he is אייב באהואים

Dedicated By: _

4

The Gemara proceeds with another distinction regarding טענת גנב in which there is a Machlokes as follows: רב חייא בר יוסף says;

הטוען טענת גנב בפקדון

, אינו חייב עד שישלח בו יד

Only if the שומר יד שומר, he used the פקדון for his own benefit, before he swore falsely that it was stolen, is he liable to pay כפל, but if was not שולח יד, he did not use the חשלה , he does not pay כפל, because the Pasuk states ונקרב בעל הבית אל האלהים

אם לא שלח ידו במלאכת רעהו וגו

The שומר is required to make a שבועה that he did not use the graps.

The Pasuk implies however, that if afterward עדים confirm that the שומר did use the חייב, he is חייב, and therefore the next Pasuk's conclusion of

אשר יִרשיעון אַלהים

ישלם שנים לרעהו

בשלח בה יד עסקינן

Refers only to a שומר who was שולח, but not to a שומר, but not to a שומר who was not ישולח יד;

רב ששת disagrees and says vice versa הטוען טענת גנב בפקדון כיון ששלח בו יד פטור

Only if the שומר שולח יד was not שולח, he did not use the פקדון, is he liable to pay אילח, but if he was יד, שולח, he did use the שולח, beforehand, he does not pay כפל; and the Pasuk is understood as follows

אם לא שלח ידו וגו'

ישלם שנים לרעהו

Only if the שומר was not שולח יד, and he swore falsely, he pays כפל;

הא שלח ידו

פטור

Dedicated By: _

If the שומר was ישולח יד, even though he swore falsely, he does not pay כפל.

יה שלת:

הטוען טענת גנב בפקדון כיון ששלח בו יד פטור

אם כא שללוז ידי וגֿוי
ישלם שנים לרעהו שומר Only if the שומר שולת יד was not אולת יד and he swore falsely, he pays כפל

הא שלח ידו פטור וב חייא בר יוסף:

הטוען טענת גנב בפקדון אינו חייב עד שישלח בו יד

ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלוז ידו במלאכת רעהו וגו' The Pasuk implies however that if afterward עדים confirm the שומר did use it, he's אשר ירשיעון אלהים

ישלם שנים לרעהו שלוז בה יד עסקינן שומר Refers only to a שולת יד who was

The Gemara now cites a possible third opinion: אמר להו ר' חייא בר אבא אמר להו ר' חייא בר א"ר יוחנן הכי א"ר יוחנן בעומדת על אבוסה שנו

A שומר pays בפל after swearing falsely if the פקדון was in its original location and he was not שולח.

רבי זירא asks; Does רבי יוחנן mean to say דוקא בעומדת על אבוסה אבל שלח בה יד קנה

Only if the שומר שומר שומר does he pay כפל, but if he was אולח יד he does not pay כפל, and he completely agrees with הבר ששת.

OR

רבי יוחנן means to say אפילו עומדת על אבוסה קאמר

Even if the שומר שומר שומר אולח יד he pays כפל, and certainly if he was שומר יד שומר he pays יכפל; in other words, in both cases he pays כפל, and he disagrees with both, כפל who holds שלח בה יד פטור who holds שלח בה יד פטור. יד פטור.

The Gemara attempts to resolve the question from another statement of רבי יוחנן:

הטוען טענת אבידה בפקדון ונשבע

וחזר וטען טענת גניבה ונשבע

ובאו עדים פטור

If the שומר שונד first swore falsely that the פקדון was lost, and then he swore falsely that the פקדון was stolen, and afterward עדים confirmed that HE stole the פקדון, he is not liable to pay שבועה because of the second שבועה.

The Gemara initially understands that he is פטור because דקנה בשבועה ראשונה

Through the first שבועה the שומר שומר is considered a, גזלן, and he acquires the פקדון in that he is חייב באונסין, he's liable even if the שקדון was accidentally ruined or lost if it's discovered that he lied and he had the פקדון in his possession at that time; and therefore

ושבועה לא מהניא ביה כלום

His גניבה for גניבה was worthless.

And the same reasoning would apply to

שלח בה יד

פטור

Because through שליחות יד he is considered a גזלן; and therefore

ושבועה לא מהניא ביה כלום

His שבועה for גניבה was worthless, because even if the פקדון was stolen he is ח״ב.

The Gemara says that this is not necessarily so, because perhaps in the case of טוען טענת אבידה he is טוען, because סטור, די בעלים, הואיל ויצא ידי בעלים

בשבועה ראשונה

The שומר was acquitted through his first שבועה of אבידה and Bais Din did not require the second גניבה. אניבה bowever

שלח בה יד

חייב

Because Bais Din does require the גניבה of גניבה.

The Gemara attempts to resolve the question from another statement of אין יוחן

הטוען טענת אבידה בפקדון ונשבע וחזר וטען טענת גניבה ונשבע ובאו עדים

פטור

He is not liable to pay כפל because of the second שבועה

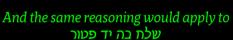
The Gemara initially understands that he is 1160 because

דקנה בשבועה ראשונה

Through the first שומר שו is considered a גזלן is considered a מחלה and he acquires the חייב באונסין in that he is מייב באונסין and therefore

ושבועה לא מהניא ביה כלום

his שבועה for גניבה was worthless because even if the פקדון was stolen he is חייב

Because through איחות יד Because through ; and therefore ביד באום and therefore

The Gernara says that this is not necessarily so perhaps in the case of 3772 NV NIC he is 2163, because

הואיל ויצא ידי בעלים בשבועה ראשונה

The שומר was acquitted through his first אבידה fo שבועה and Bais Din did not require the second גניבה fo שבועה

However הייב חלח הכל אחת הכל ידים because Bais Din does require the אינה אול סלים להוצפ.

